

Postanowienie z dnia 23 października 2000 r.

III SW 21/00

Liczbę głosów oddanych na poszczególnych kandydatów ustala się wyłącznie na podstawie kart do głosowania (art. 61 ustawy z dnia 27 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jednolity tekst: Dz.U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544).

Przewodniczący: SSN Kazimierz Jaśkowski, Sędziowie SN: Krystyna Bednarczyk (sprawozdawca), Jadwiga Skibińska-Adamowicz.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 23 października 2000 r. sprawy z protestu Kazimierza A. przeciwko wyborowi Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z udziałem uczestników postępowania: 1) Okręgowej Komisji Wyborczej w G., 2) Prokuratora Generalnego, 3) przedstawiciela Państwowej Komisji Wyborczej

p o s t a n o w i ł:

uznać protest za bezzasadny.

U z a s a d n i e

Pismem z dnia 11 października 2000 r. Komitet Wyborczy Kandydata na Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Tadeusza Wileckiego wniósł protest przeciwko wyborowi Prezydenta. Kwestionuje się w nim prawidłowość wyników wyborów ogłoszonych w dniu 10 października 2000 r. przez Państwową Komisję Wyborczą. Z obliczeń wnoszącego protest Komitetu Wyborczego wynika bowiem, że w województwie Pomorskim procent głosów oddanych na Aleksandra Kwaśniewskiego był niższy niż podany w ogłoszeniu, a procent głosów oddanych na Andrzeja Olechowskiego i Mariana Krzaklewskiego był wyższy niż podany w ogłoszeniu. Ponadto zarzuca się wadliwe obliczenie głosów w Obwodowej Komisji Wyborczej [...] w G., gdyż jeden z członków wnoszącego protest Komitetu osobiście oddał głos na Tadeusz Wileckiego, a według protokołu wyborczego tej Komisji nikt nie głosował na tego kandydata.

W odpowiedzi na protest Państwowa Komisja Wyborcza stwierdziła, że nie podawała wyników głosowania na obszarze województw, lecz wyniki z poszczególnych okręgów wyborczych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Pierwszy z podniesionych zarzutów nie ma uzasadnionych podstaw. W załączniku do obwieszczenia Państwowej Komisji Wyborczej z dnia 9 października 2000 r. o wynikach głosowania i wyniku wyborów Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej zarządzonych na dzień 8 października 2000 r. (Dz. U. Nr 85, poz. 952) podano między innymi liczbę ważnie oddanych głosów na poszczególnych kandydatów i stosunek procentowy do ogólnej liczby ważnych głosów. Dla województwa Pomorskiego wynik ten podano z trzech okręgów wyborczych. W proteście nie wskazano, aby popełniono błąd w obliczeniu głosów w jednej lub kilku z okręgowych komisji wyborczych. Wnoszący protest powołuje się jedynie na własne odmienne obliczenia nie wskazując przy tym, na podstawie jakich danych obliczenia te zostały dokonane. Natomiast podane przez Państwową Komisję Wyborczą wyniki głosowania zostały ustalone na podstawie sporządzonych przez okręgowe komisje wyborcze protokołów zbiorczych wyników głosowania ze wszystkich obwodów. Podstawą obliczenia głosów w obwodach są karty do głosowania i jedynie na podstawie tych kart można ustalić prawdziwą liczbę oddanych głosów (art. 61, 63, 66 ust. 1, 66d i 67 ustawy z dnia 17 września 1990 r. o wyborze Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 47, poz. 544). Inne metody obliczania ilości głosów mogą jedynie doprowadzić do ustalenia rezultatu mniej lub bardziej zbliżonego do prawdziwego wyniku. Prawdliwość ustalenia liczby głosów przez Państwową Komisję Wyborczą nie została w żaden sposób podważona.

W celu sprawdzenia zasadności drugiego zarzutu dotyczącego nieprawidłowości w Obwodowej Komisji Wyborczej [...] w G. Sąd Najwyższy przeprowadził dowód z przesłuchania świadka Kazimierza A. oraz z protokołu głosowania i oryginałów kart do głosowania w tej Komisji. Świadek Kazimierz A. zeznał, że oddał głos na Tadeusza Wileckiego przez postawienie krzyżyka przy nazwisku tego kandydata. Z protokołu głosowania wynika, że przekazano 2.287 kart do głosowania. Liczba oddanych głosów wynosiła 1.600, w tym 1.594 głosów ważnych i 6 głosów nieważnych. Kandydat Tadeusz Wilecki otrzymał 0 głosów. Po sprawdzeniu wszystkich kart do

głosowania okazało się, że 627 kart nie zostało wykorzystanych a liczba kart wykorzystanych wynosi 1600, co jest zgodne z protokołem komisji. Spośród sześciu głosów nieważnych na jednej z kart postawiono znak „x” przy nazwisku kandydata Tadeusza Wileckiego przy czym znak „x” został postawiony także przy nazwisku kandydata Lecha Wałęsy, a następnie nazwisko tego ostatniego kandydata oraz znak „x” zostały przekreślone. Głos taki jest nieważny, gdyż zgodnie z art. 62 ust. 1 pkt 2 powołanej ustawy komisja uznaje za nieważne głosy oddane na kartach do głosowania, na których wyborca umieścił znak „x” przy więcej niż jednym nazwisku kandydata. Jeżeli świadek Kazimierz A. oddał głos na Tadeusza Wileckiego, to był to głos nieważny. Na pozostałych kartach do głosowania z głosami ważnymi i nieważnymi znak „x” figuruje przy nazwiskach innych kandydatów niż Tadeusz Wilecki. Wskazany w protokole wynik wyborów – 0 głosów na Tadeusza Wileckiego – okazał się zgodny ze stanem faktycznym.

Ponieważ nie potwierdziły się podniesione w proteście zarzuty, Sąd Najwyższy na podstawie art. 75 ust. 1 i 1a powołanej ustawy uznał protest za bezzasadny.

=====